

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

BcA. Vojtěch Hříbek

„Klaunská tvorba na JAMU a DAMU a spojení s Dialogickým jednáním“

Spolupráce s Vojtěchem Hříbkem nad tématem jeho diplomové práce „Klaunská tvorba na JAMU a DAMU a spojení s Dialogickým jednáním“ mě nesmírně těšila nejen z pozice pedagoga a našich společných hodin Výchovy k pohybu- během nich byl Vojtěch mým studentem a současně partnerem, kolegou v přímé interakci a sdílení zkušeností z našeho předchozího, takřka identického studijního a profesního zázemí. Byl proudem podpůrné energie pro celý ročník svých spolužáků, ač a možná právě proto, že jeho předchozí zkušenost- s klauniádou především- byla hluboká, v chronologii času zkoumaná a absolvovaná v „řemeslné“ kvalitě v tom nejlepším slova smyslu na JAMU pod vedením Daniela Gulka.

Současně jsme se setkávali během zimního semestru 2017/2018, v době, kdy Vojtěch shromažďoval podklady pro vytvoření diplomové práce. Vracel se k vlastním zápiskům a reflexím z JAMU a společně jsme vedli dobrovolné večerní lekce klauniády pro studenty KATaP. Jejich prostřednictvím si Vojtěch prakticky ověřoval a následně teoreticky tříbil, jak téma uchopit v psané podobě. Hledal formu a možnosti, jak konkrétně sdělovat a sdílet vlastní zkušenost a současně otevírat svůj potenciál praktika, autora a klauna. Velmi si na Vojtově přístupu jako studenta, autora a člověka cením, že jeho hledání bylo poctivé, v upřímné, čiré a čisté touze a snaze objevovat souvislosti i odlišnosti přístupů ke klauniádě a k dialogičnosti masky jako takové na JAMU a KATaP, podpořené pojátkem principu Dialogického jednání. Svoji zkušenost v širokém exploračním spektru se pokouší prostřednictvím diplomové práce předat všem, kteří ji budou číst. Jeho práce za přečtení rozhodně stojí; je inspirací pro autorskou i pedagogickou praxi.

Jediná část, ke které mám ve Vojtěchově finálním pojetí výhradu, je zhruba první třetina práce, v níž se prořezává historií klauniády, a to doslova- jako dřevorubec. Aby naplnil pocit nezbytné povinnosti a vytvořil si v psaném projevu komfortní prostor pro následné subjektivní sdělování, které je srdcem celé práce, kácí stromy lesa historie od antického divadla až po Lecoqa a Bylanda.

Následuje časově sousledný přehled „medailonků“ pedagogů, kteří Vojtěcha nepřímo či přímo, v osobních setkáváních se, ovlivnili. Zmíněná část začíná Alfou pohybového divadla- Jacquesem Lecoqem. Budiž autorovi ke cti, že text není řetězcem parafrází z povinné divadelní literatury, že uvádí pouze ty osobnosti, které potřeboval nezbytně nutně zmínit v kontextu subjektivní zkušenosti, absolventského představení „Chaos srdce“ (str. 45) na JAMU a konkrétních cvičení, kterými prošel a která velmi citlivě a srozumitelně popisuje.

Přichází přehledná kapitola o masce, typech masky a avizované souvislosti s Dialogickým jednáním. Čtenář se dozvídá o přímé souvislosti masky a klauniády (str. 25- 29), poprvé z „Vojtova úhlu pohledu“, nikoli však o předesílané spojitosti klauna a DJ.

Ocitáme se zhruba v polovině práce a dočkáváme se konečně! Vojtěcha Hříbka- studenta, klauna, autora a pedagogického talentu s tušeným a otevřeným potenciálem, jehož si je (ne)vědom. Vynikající tečkou jsou reflexe DJ (str. 53- 56) sbírané v čase, které Vojta doplňuje komentáři z aktuálního pohledu a zkušenosti. Oceňuji velmi dřevorubcovu upřímnost v závěru práce: „I když vím, že Dialogické jednání nikdy nebylo myšleno jako metoda, já ji tak využívám. Je pro mě zdrojem a cestou k sobě samému. To je pro mě jako autorského herce jedna z nejcennějších věcí.“ (str. 59)

Diplomovou práci Vojtěcha Hříbka jednoznačně doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 5. 6. 2018

MgA. Petra Oswaldová, Ph. D.